

amb les despeses i ingressos que conformen el pressupost ni es pot entendre que aquesta previsió constitueixi un complement necessari per a l'execució eficaç del pressupost. En definitiva, el Tribunal sosté que la inconstitucionalitat i nul·litat de la disposició no s'esdevé

en la regulació que efectua de l'accés a la funció pública, sinó perquè s'ha inclòs dins una llei de pressupostos el contingut de la qual està marcat pel bloc constitucional.

José Antonio Fernández Amor

Sentència 175/1998, de 23 de juliol (BOE núm. 197, de 18 d'agost). Diverses qüestions d'inconstitucionalitat contra els art. 9.1.a y 10.2.c de la Llei del Parlament de Catalunya 5/1987, de 4 d'abril, i l'art. 2.1.c, 2 i 3 de la Llei del Parlament de Catalunya 23/1987, de 23 de desembre, en la redacció que va donar a aquest dos dar-rers apartats la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 13/1988, de 31 de desembre, de pressupostos de la Generalitat per al 1989.

Ponent:

Manuel Jiménez de Parga y Cabrera.

Nou qüestions d'inconstitucionalitat plantejades entre els anys 1995 i 1997 per la secció cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Com ja hem vist en la Sentència anterior, el Tribunal remet a la primera

sentència recaiguda sobre el mateix objecte —la STC 109/1998— que va declarar la inconstitucionalitat de l'article 2.3 de la Llei 23/1987 i la constitucionalitat dels restants preceptes impugnats, tot declarant la desaparició sobrevinguda de l'objecte de les presents qüestions.

Joan Lluís Pérez Francesch

Sentència 179/1998, de 16 de setembre (BOE núm. 251, de 20 d'octubre). Recurs d'inconstitucionalitat promogut pel president del Govern contra la Llei de les Corts de Castella i Lleó 3/1990, de 16 de març, de seguretat industrial.

Ponent:

Fernando García-Mon y González-Regueral.

Aquesta Sentència desestima, d'acord amb la nova situació competencial sorgida després de l'entrada en vigor de la Llei 11/1994, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Castella i Lleó, el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel president

del Govern contra la Llei 3/1990, de seguretat industrial de Castella i Lleó.

El representant del president del Govern argumentava la inconstitucionalitat de la Llei 3/1990 de Castella i Lleó afirmant, en primer lloc, que la Comunitat Autònoma no tenia competència legislativa en matèria de seguretat industrial, ja que el seu Estatut d'autonomia havia estat aprovat per la via previs-